

LOVE DUETS

Siegfried. Derde bedrijf. Scène 3

Tristan und Isolde. Tweede bedrijf. Scène 2 met concertslot)

Debora Voigt Brünnhilde/Isolde • **Placido Domingo** Siegfried/Tristan • **Violeta Urmana** Brangäne

Orchestra of the Royal Opera House, Covent Garden o.l.v. Antonio Pappano

Opname: augustus 1999, The Colosseum Watford (Siegfried) en januari 2000 Abbey Road Studio No.1, London (Tristan)

EMI 557004 2 Duur: 57'26". Met teksten

WAGNER-RARITEIT VAN BELANG

Dit is een groot wonder. Placido Domingo zingt Tristan... en hoe! Van de zomer was hij in Bayreuth als Siegmund te beleven. Vocaal klonk hij, via de radio in de eerste cyclus, ronduit overweldigend! Op deze cd verricht hij, als Tristan, bijna 60 jaar oud, een ware topprestatie! In hoeverre dit mogelijk is dankzij de opname-techniek, doet er niet toe. Dit roept om een volledige cd-opname. Laat Pappano maar dirigeren: hij is een volbloed theatermens. Deborah Voigt is een goede partij als Isolde en eveneens als Brünnhilde. In elk geval doet zij mij meer dan Gabriele Schnaut in Bayreuth. Violeta Urmana is een Brangäne om rekening mee te houden. Ook zij moet meedoen aan een complete Tristan-opname. Het liefdesduet tussen Tristan en Isolde gaat door tot vlak voor het begin van de confrontatie met Koning Marke. Het verloop van de melodie van de Isolde-partij gaat bij de woorden "höchste Liebeslust" naar beneden, in plaats van omhoog. Dan maakt Wagner een geniale overgang naar het slot van de Derde akte, waarvan hij de tekst: "In des Welt-Atems/wehendem All -/ertrinken,/ versinken -,/unbewust-/höchste Lust!" naadloos op het duet uit de tweede akte laat volgen. Deze concertversie van het liefdesduet in het tweede bedrijf van *Tristan und Isolde* dateert van 1862. Toen Wagner in die tijd zijn nieuwe opera repeteerde met de tenor Ludwig Schnorr von Carolsfeld en diens vrouw de sopraan Malvina, was hij zo onder de indruk van hun interpretatie, dat hij het liefdesduet bewerkte tot een zelfstandig uit te voeren scène. Wagner zou tijdens een concert in de herfst van 1862 met deze zangers een eerste uitvoering geven van deze scène. Helaas zegde het echtpaar Schnorr von Carolsfeld hun optreden af. Van een uitvoering is het niet meer gekomen.

De partituur kwam ooit in handen van een componist met de naam Julius Weissmann en werd vervolgens overgedragen aan het Wagner-Archief in Bayreuth. Daniel Barenboim schijnt het aldaar gevonden te hebben en heeft het aan zijn voormalig assistent Antonio Pappano overge-

laten de muziek voor het eerst op de cd te zetten. Het klinkt op deze cd allemaal prachtig. Goed, Domingo mag dan al heel wat jaren zingen, dit is Wagner-zang dat grote bewondering afdwingt. Dit geldt eveneens voor de slot-scène uit het derde bedrijf van Siegfried. Het klinkt heel veel mooier en meer meeslepend dan bijvoorbeeld de keurige, maar kleurloze verklanking door Gustav Kuhn op Arte Nova.

Johan Maarsingh